

Eksempel ganske kongruente Eksempler, synes jeg ikke var overdrevent tiltalende, thi det drejer sig jo her kun om min Ret til at foretage dette Skridt og aldeles ikke om den paagældende Mands Anskuelser. Naar den ærede Ordfører sagde, at Spørgsmaalet: Biskoppens eller Ministeriets Ret i tidligere Tilfælde slet ikke var blevet aktuelt, er det ganske urigtigt, idet der netop da fra Biskoppen forelaa en meget stærkt motiveret Indstilling om Ansættelse ved kongelig Udnævnelse, men Ministeriet tog ikke ringeste Hensyn dertil, man konstituerede. Jeg vil derfor fastholde, at disse Eksempler er meget gode Eksempler, de er ganske kongruente med det foreliggende.

Den ærede Ordfører udtalte saa, at jeg ikke havde Ret, naar jeg paastod, at hvis Biskoppen havde Veto overfor en kongelig udnævnt, en af Menigheden ønsket Mand, saa havde vi en Bispekirke. Det forstaar jeg aldeles ikke. Naar Biskoppen kan sige om en Mand, som kommer med kongelig Udnævnelse og er ønsket af Menigheden: Ham kan jeg ikke acceptere, han kan ikke komme ind i Embedet, saa har vi en saa klar Bispekirke som vel muligt.

Den ærede Ordfører kom ind paa Kollatsen og citerede Christian den Femtes Lov, men den ærede Ordfører tager fejl, naar han mener, at det, han citerede af Christian den Femtes Lov, gælder Kollatsen i Almindelighed, det gælder den første Indsættelse i Embedet, det er kun Kandidaterne, som der der er Tale om, det er den saakaldte Bispeeksamen, der der er Tale om. Men denne Bispeeksamen er nu praktisk afløst af teologisk Embedseksamen; den første Kollats har derfor tabt sin Betydning, og den anden Kollats er kun en biskoppelig, rent embedsmæssig Ekspedition af den kongelige Udnævnelse.

Ordføreren for Forespørgerne (Godskesen): Jeg kan stadig ikke se, at de to Eksempler fra 1893 og 1897 er kongruente med det nuværende Tilfælde, saaledes som den højtærede Minister mener. Jeg kunde i den Anledning have Lyst til at spørge den højtærede Minister, om Biskopperne i 1893 og 1897 gjorde Krav paa, at det var dem, der havde Konstitutionsretten, og fremdeles, om Biskopperne i 1893 og 1897 har nægtet eller erklæret at ville nægte den konstituerede Kollats. Jeg er ganske sikker paa, at Biskopperne ikke den Gang har hævdet Konstitutionsretten for sig og ikke har erklæret, at de ikke

vilde give Kollats, thi i de Tider var Spørgsmaalet ikke fremme. Og naar Striden den Gang ikke har været rejst, mener jeg heller ikke, at man i de Afgørelser, der da blev truffet, kan se noget Præcedens for, hvad der skal ske nu, da Spørgsmaalet er rejst og Striden foreligger.

Saa fremhævede den højtærede Minister fremdeles, at de Bestemmelser, jeg tillod mig at oplæse af Christian den Femtes Lov og Kirkeritualet, gælder den første Kollats. Det har den højtærede Minister Ret i, det er den første Kollats, man der særlig har for Øje, men jeg kan ikke tro, at den højtærede Minister har Ret i, at den første Kollats kvalitativt skulde adskille sig fra den senere Kollats. Forholdet er naturligvis det, at naar Spørgsmaalet, om en Mand er kvalificeret, foreligger første Gang, prøver man det meget nøje fra alle Sider; men naar det samme Spørgsmaal rejstes senere hen, kan man i Almindelighed gaa ud fra, at Forholdet fremdeles er som tidligere, under almindelige Forhold er der ikke Grund til at optage hele den Undersøgelse paa ny. Jeg kan ikke se bedre, end at det reelle Spørgsmaal fremdeles er det samme; lige saavel som det maa kræves, at den paagældende er kvalificeret første Gang, maa han være kvalificeret, naar han senere skal ansættes i Embede, og paa ganske samme Maade til et Embede af samme Art. Er der positiv Grund til at tro, at han ikke er kvalificeret, staar Spørgsmaalet, naar det rejstes, paa ganske samme Maade. Forholdet er det, at de materielle Betingelser maa være i Orden ved den første som ved den senere Lejlighed paa samme Maade. Men naar man en Gang har bragt Sagen paa det rene, rejser man ikke Spørgsmaalet igen, før der er Anledning dertil; naar Sagen en Gang har vist sig at være i Orden, kan man gaa ud fra, at den vedbliver at være det. Først naar der er Anledning til at rejse Spørgsmaalet, naar der er positiv Grund til at tro, at nogle af Betingelserne nu mangler, optager man Spørgsmaalet, men det maa løses ganske paa samme Maade ved senere Lejligheder som ved den første.

Kirkeministeren (Povlsen): Den ærede Ordfører for Forespørgerne vil stadig ikke godkende de to Eksempler og spørger mig nu, om de paagældende Biskopper for sig har hævdet Konstitutionsretten. Nej, det har de paagældende Biskopper ikke, for de var saa kloge, at de vidste, at de ikke havde denne Ret. Der er heldigvis endnu